

květen 2013

K oslavě letošního Dne Země v Zábřehu, jehož tématem byla „Samozřejmá voda“, přispěla také Charita Zábřeh, která představila ničivou stránku vody: na panelech vystavila fotografie z nedávných povodní i činnost pracovníků a dobrovolníků při pomoci postiženým.

Foto archiv CHZ

obsah

OBSAH

Duchovní slovo:

Koncil o svátku sv. Josefa dělníka.....2

Prohlášení českých a moravských biskupů.....2

Z FCH/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Moravská Třebová, Olomouc, Svitavy,
Šternberk, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zábřeh,
Zlín.....3–16

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Zrodila se dobrovolnická skupina pro Fairtradovou školu.....16

Studijní soustředění splnilo očekávání.....17

Romov je náš domov – studenti si vyzkoušeli komunitní
práci s Romy.....17

Rýsuje se společná cesta amerických a českých studentů
na Ukrajinu.....17

Kritická reflexe je umění života.....18

Uspořádali jsme první Burzu pracovišť odborných praxí.....19

Diskuze s Liborem bez domova i Vietnamkou přilákala na noční
promítání více než 150 lidí.....19

Humanitární pomoc:

Den ukrajinské kultury v Olomouci.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Koncil o svátku sv. Josefa dělníka

Milí charitní spolupracovníci, tentokrát, v souvislosti s nedávným Svátkem práce – Svátkem sv. Josefa dělníka, bych se s vámi chtěl podělit o pohled církve na lidskou činnost ve světě, jak byl vyjádřen v pastorační konstituci II. vatikánského sněmu o církvi v dnešním světě Radost a naděje (Gaudium et spes, nn. 33-34). Tento sněm (koncil) se uskutečnil právě před 50 lety.

P. Bohumír

„Člověk se vždycky snažil svou prací a bystrostí svého rozumu rozvíjet svůj život; a dnes, zvláště s pomocí vědy a techniky, rozšířil a stále rozšiřuje svou nadvládu téměř nad celou přírodou, a především rozvojem mezinárodních styků různého druhu se lidská rodina poněkud chápá a utváří jako jedno celosvětové společenství. S tím souvisí to, že mnoho dobrého, co člověk kdysi očekával především od vyšších sil, si dnes opatřuje vlastním přičiněním. Tváří v tvář tomuto nesmírnému úsilí, jímž se už zabývá celé lidstvo, vyvstává mezi lidmi mnoho otázek: Jaký je smysl a hodnota tohoto snažení? Jak se má všech těchto věcí užívat? K jakému cíli směřují námahy jednotlivců i společenských celků?

Církev, střežící poklad Božího slova, z něhož se čerpají náboženské a mravní zásady, nemá sice vždycky po ruce odpověď na každou jednotlivou otázku, snaží se však, aby

se světlo zjevení spojilo s lidskou znalostí a zkušeností, a tak aby se osvětlila cesta, po níž se lidstvo nedávno vydalo.

Pro věřící je jisté, že lidská individuální i kolektivní činnost, totiž ono nesmírné úsilí, jímž se lidé snaží během staletí zlepšovat své životní podmínky, odpovídá samo o sobě Božímu záměru.

Neboť člověku, stvořenému k obrazu Božímu, bylo uloženo podříditi si zemi se vším, co je na ní, a řídit svět spravedlivě a svatě, a uznáním Boha jako stvořitele všeho zaměřit k němu sebe i celý vesmír, aby podřízením všech věcí člověku bylo velebeno jméno Boží po celé zemi.

To platí i o zcela všední práci. Muži i ženy, kteří vydělávají sobě i rodině na živobytí a svou činnost konají tak, že je vhodnou službou společnosti, mohou být právem přesvědčeni, že svou prací dále rozvíjejí dílo Stvořitelovo, slouží prospěchu svých bratří a svým osobním přičiněním přispívají k uskutečnění Božího plánu v dějinách.

Křesťané se tedy nedomnívají, že to, co svou bystrostí a silou vykonají lidé, stojí v protikladu k moci Boží, jako by byl rozumný tvor soupeřem Stvořitele; naopak jsou přesvědčeni, že úspěchy lidstva jsou znamením velikosti Boží a plodem jeho nevýslovného rozhodnutí.

Čím více však vzrůstá moc lidí, tím širší je odpovědnost jednotlivců i celků. Z toho je zřejmé, že křesťanské poselství neodvádí lidi od budování světa ani je nevede k zanedbávání blaha svých bližních, ale naopak jim to přísně ukládá jako povinnost.“

Prohlášení českých a moravských biskupů

Čeští a moravští biskupové a zástupci Konference vyšších řeholních představených, kteří dnes pokračovali ve svém 93. plenárním zasedání, zaslali papeži Františkovi blahopřání k jeho svátku, zopakovali své pozvání na Velehrad a vyzdvihli jeho úsilí pomáhat potřebným.

V dopise papeži Františkovi při příležitosti svátku sv. Jiří (vlastní jméno papeže je Jorge, tedy Jiří), jsme opětovně vyjádřili svou naději, že se s ním setkáme při příležitosti letošních oslav patronů Evropy Cyrila a Metoděje na Velehradě.

Po zdůraznění významu Velehradu jako symbolu cyrilometodějské misie jsme ho ujistili plnou podporou jeho zájmu především o jižní polokouli, která v převážné většině tvoří zónu chudoby. Mohli jsme také s radostí konstatovat, že církev v České republice vybudovala po pádu komunismu ve spolupráci s lidmi dobré vůle, státními a veřejnými institucemi, za pomoci vlády i krajské správy Charitu jako největší nevládní

charitativní organizaci. Církev se také stala nositelkou nových forem pomoci potřebným, jako jsou hospice a obdobná zařízení, obnovila svoji spoluúčasť ve zdravotnictví a vybudovala církevní školství, které je přijímáno s povděkem a respektem napříč politickými stranami.

Jménem katolické církve v České republice vyjadřujeme své odhodlání, že i po zřeknutí se státní podpory, která je nahrazena zákonem o částečném majetkovém narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, budeme ve spolupráci s lidmi dobré vůle a v kooperaci se státem a krajskými úřady v této činnosti pokračovat. Chceme být i nadále vnímaví pro potřeby rodin, nemocných, sociálně slabých a těch, kteří očekávají naši pomocnou ruku. Budeme nadále v nemalé míře směřovat svou pomoc potřebným do zemí Afriky, Latinské Ameriky a Indického poloostrova, a to jak v oblasti sociální, tak také v oblasti vzdělávání.

Současně vyjadřujeme díky za štědrost našich věřících, sympatizantů i všech lidí dobré vůle a za vzájemnou spolupráci se státem.

**V Praze 24. dubna 2013
Čeští a moravští biskupové**

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem Bystřická Charita slavila dvacet let činnosti

Foto – mše sv. v kostele sv. Jiljí v Bystřici pod Hostýnem

Mgr. J. Tomíga předává paní Ireně Pavelcové plaketu s děkovným uznáním za 20 let obětavé práce v Charitní pečovatelské službě

Foto Lubomír Krutíl

Slavnostní večeř k 20 letům činnosti OCH BpH.

P. B. Vitásek a Mgr. J. Tomíga předávají paní Marii Říhové plaketu s děkovným uznáním za zásluhy o založení Charity a za dlouholetou obětavou práci v Charitě.

Foto Lubomír Krutíl

„Naplnujeme Kristovu výzvu, pomáhat bližnímu v nouzi“ ... myšlenka, která by měla být zakořeněna v každém z nás. V sobotu 13. dubna 2013 si Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem připomněla 20 let své činnosti a jejím hlavním motem byla právě tato myšlenka, kterou se již 20 let snaží naplňovat. Při této příležitosti si připravila program pro všechny, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojují do činnosti Charity.

Oslava byla zahájena děkovnou mší svatou v kostele sv. Jiljí v Bystřici pod Hostýnem, kterou celebroidal prezident Arcidiecézní charity Olomouc P. Bohumír Vitásek. U oltáře s ním tuto mši sloužili také další kněží – rektor baziliky na Sv. Hostýně P. Jiří Šolc, farář z farností Bílavsko, Rusava a Prusinovice P. Marek Výleta, kaplan z Holešova P. Miroslav Jáně a náš pan farář z farností Bystřice pod Hostýnem a Vítonice P. Stanislav Jordán. Mše byla obětovaná na poděkování za 20 let činnosti Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem a za živé i zemřelé pracovníky a klienty Charity. Ve své přímluvě P. Vitásek přítomné zaměstnance povzbudil a poděkoval jim za službu, kterou prostřednictvím Charity dělají pro dobro bližních. Po mši mohl každý z přítomných při vycházení z kostela ochutnat výborný koláček.

Potom se pozvaní hosté přesunuli do kinosálu Společenského domu Sušil na koncert Hradišťanu. Na začátku přítomné přivítal ředitel Ing.

Pavel Pilmajer a poděkoval jim, že přijali pozvání na tento koncert, který jim Oblastní charita věnovala jako poděkování za jejich práci v Charitě nebo za jejich podporu charitního díla formou dobrovolnické či finanční pomoci, případně za jinou formu spolupráce. Ředitel přivítal také zástupce místní samosprávy Města Bystřice pod Hostýnem v čele s panem starostou Mgr. Zdeňkem Pánkem, kterým zároveň poděkoval za dlouholetou finanční i jinou podporu naší Charity. Stejně tak poděkoval starostům okolních obcí za dobrou spolupráci při činnosti Charity, především při pořádání finančních sbírek. Při této příležitosti ředitel také poděkoval zaměstnancům bystřické Charity za jejich každodenní poctivou, namáhavou a náročnou práci, kterou většina z nich bere ne jako úkol a povinnost, ale jako své poslání a službu bližnímu. Dále ředitel přivítal přítomné charitní dobrovolníky, kteří nám obětavě a nezištně pomáhají v našich dobrovolnických činnostech, jako například Tříkrálová sbírka nebo pletení obvazů pro malomocné. Koncertu byli dále přítomni bystřičtí lékaři, kteří spolupracují s naší Charitní ošetrovatelskou službou, obchodní partneři, úředníci města a jiných organizací a institucí, s nimiž rovněž spolupracujeme. Byli zde také členové charitní rady, ředitelé Oblastních charit z olomoucké arcidiecéze a zástupci ACHO v čele s prezidentem ACHO P. Bohumírem Vitáskem a Mgr. Janem Tomígou, zástupcem ředitele ACHO.

Po úvodním slovu ředitele zahájil Hradišťan svůj koncert. S uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou je Hradišťan ojedinělým hudebním tělesem s vysokou uměleckou i interpretační úrovní, nezvykle širokým žánrovým záběrem a netradičním repertoárem, který v počátcích vycházel zejména z folklóru. Jiří Pavlica celý koncert doplňoval povzbuzujícím slovem a humorem, co ocenili všichni přítomní zaslouženým potleskem.

Slavnostní den byl zakončen společným posezením ve velkém sále Společenského domu Sušil, kde byly také vystaveny panely s fotografiemi a popiskami, které dokumentovaly 20 let činnosti Charity. Po úvodním slovu starosty Města Bystřice pod Hostýnem Mgr. Zdeňka Pánka, který poděkoval Charitě za dobrou spolupráci a za kvalitní služby, které bystrickým občanům poskytuje, popřál do dalších let Charitě P. Vitásek a po společné modlitbě požehnal připravené občerstvení. Po večeři následoval proslov představitelů charitní rady Mgr. Pavla Malénka o dosavadní a součas-

né činnosti Charity. Přitom také poděkoval současnému řediteli Ing. Pilmajerovi za téměř patnáctiletou, mnohdy náročnou práci. Zároveň zaměstnanci Charity předali překvapenému řediteli dort s logem Charity. Na závěr Ing. Pilmajer odměnil plaketami s děkovným uznáním zakladatelky bystrické Charity, které celých 20 let s Charitou spolupracují, především v charitní radě. Ocenění a květiny předávali prezident ACHO P. Vitásek a Mgr. Jan Tomiga a převzaly je paní Marie Říhová, paní Anděla Stojanová, paní Marie Adámková, PharmDr. Marie Vylíčilová, a za 20 let obětavé práce charitní pečovatelky paní Irena Pavelcová. Celá oslava se nesla ve velmi příjemném duchu.

Děkujeme všem, kteří přijali pozvání a taky těm, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě celé slavnosti.

Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistentka

Bystřičtí tříkráloví koledníci v Rožnově

Bylo krásné slunečné ráno 8. května 2013 a na parkovišti u kostela v Bystřici pod Hostýnem se scházelo stále víc a víc lidí. Důvod? Mnoho let na Tři krále tito lidé navštěvují za každého počasí příbytky svých spoluobčanů a konají velké dílo lásky – vysbírání peněz pomáhají těm, kteří tu pomoc obzvláště potřebují... Jako poděkování Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem pro tyto tříkrálové koledníky každý rok 8. května pořádá tradiční tříkrálový výlet a nebylo tomu jinak ani tento rok.

Počasí nám přálo a tak jsme vyrazili tentokrát do krásného valašského městečka Rožnov pod Radhoštěm. Naše první kroky vedly

do kostela Věch svatých, kde na nás už čekal místní pan farář P. Kamil Obr, hezky nás přivítal a pozval do kostela. Ještě před samotnou mší svatou jsme byli obeznámeni se základními informacemi o kostele a pak jsme společně slavili mši svatou. Otec Kamil, kterého část koledníků dobře zná z předchozího působení ve farnosti Rajnochovice, nás v promluvě povzbudil k další bohu libé činnosti a s požehnáním jsme se vydali na cestu dál.

Naše další kroky vedly do výroby svíček Unipar v Rožnově pod Radhoštěm, která zaujala už krásným prostředím, ve kterém se nacházela. V průběhu exkurze nás seznámili s výrobou svíček a samotným zdobením. Obzvláště pro děti bylo zajímavé samotné barvení svíček, protože si to směly samy vyzkoušet. Téměř každé dítě si odtud odnášelo svoji vlastní svíčku a nechalo si ji také ozdobit malovaným kvítkem od pracovnice svíčkárny. Zároveň jsme měli možnost prohlédnout si neskutečné množství krásných svíček v jejich obchůdku a také si je zakoupit, což mnozí i využili.

Po prohlídce jsme se vydali na poslední místo našeho výletu, do zábavního centra Gibon Park. Ten nás bohužel přivítal pořádnou sprchou v podobě letní bouřky a zklamání v dětských očích bylo veliké. Ale netrvalo dlouho a po několika minutách sluníčko vylezlo z oblaků a děti si pak mohly do sytosti vychutnat všechny atrakce kolem sebe. Vždyť, kdo by odolal obrovským trampolínám, velkému dětskému hřišti s velkými skluzavkami, lezeckou stěnou, houpačkami, ... Taky jsme měli možnost si vyzkoušet aquazorbing a rumball, na kterých byla většina dětí poprvé,

a velmi se jim tyto atrakce líbily. Minigolf již většina z dětí zvládala velmi dobře. A protože děti byly spokojené a čas odchodu se po čtyřech hodinách blížil, obávali jsme se, jak je dostat do autobusu. Počasí opět nezklamalo a vyřešilo to za nás. Těsně před odchodem nám věnovalo další pořádnou bouřkovou sprchu s blesky a hromy, a tak loučení s Gibon Parkem bylo rychlé a snadné. Unavení, ale plni dojmů a zážitků jsme vyrazili zpátky domů. Děkujeme všem 25 vedoucím tříkrálových skupinek, kteří se výletu účastnili, za spolupráci při uhlídání 75 dětí na výletě; a dětem za disciplinovanost a poslušnost. Rozešli jsme se s příslibem, že se znovu všichni setkáme v lednu na Tříkrálové sbírce 2014 a opět uděláme něco dobrého pro druhé.

*Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistent*

Oblastní charita Moravská Třebová

Květen v moravskotřebovské Charitě

Akce Ukaž co umíš:

Již 7. ročník akce „Ukaž co umíš“ proběhne dne 21. 5. 2013 od 14:00 v prostorách františkánské zahrady. Příjemné odpoledne, kde mohou lidé s handicapem a senioři ukázat své dovednosti, se pořádá na podporu integrace handicapovaných do společnosti. Na akci jsou připraveny soutěže, zábavný program a zakončení je tradiční – opékání buřtů a posezení u táboráku.

Co se děje v Ulitě a v Domečku:

Z důvodu plánované odstávky elektřiny jsme klientům na 11. a 12. dubna naplánovali zajímavý a pestrý program mimo naši budovu. Proto první den klienti DS Domeček navštívili své kamarády v Centru denních služeb Světlanka ve Svitavách a klienti STD Ulita navštívili Domov Na Rozcestí, kde si prohlédli zdejší dílny k načerpání inspirace pro svoji tvorbu. Velmi se jim líbilo podporované bydlení, po kterém volají již delší dobu i u nás v Moravské Třebové. Druhý den navštívili klienti obou služeb knihovnu, kde se dozvěděli zajímavé informace o historii města. Tímto bychom rádi poděkovali všem pracovníkům Městské knihovny za výbornou a hlavně dlouhodobou spolupráci s naší organizací. Zapojili jsme se do úklidu ke Dni Země. Klienti uklízeli na sídlišti Západní.

V květnu čeká naše klienty výlet do Prahy na akci „Chceme žít s vámi“, na kterou se velmi těší. Tuto akci navštíví někteří z nich již posedmé; pro jiné to bude nová zkušenost.

Jak funguje SAS – Šance pro rodinu:

Od měsíce dubna 2013 mají Sociálně aktivizační služby „Šance pro rodinu“ rozšířené pověření k výkonu sociálně právní ochrany dětí na poskytování služeb v pěstounských rodinách. Jedná se o podporu rodin s dětmi v náhradní rodinné péči, o poradenství, doprovázení rodin a vzdělávání pěstounů v několika rodinách v Moravskotřebovském regionu.

Dobrovolnictví – Program Kamarád:

S Kamarádem jsme postoupili v kuchařské soutěži „Zlatáci v kuchyni“ do semifinále. Cílem této akce je probudit v dětech zájem o zdravé potraviny.

Program Lebeda:

V dubnu se sešly všechny dobrovolnice, které chodí do Domova pro seniory předčítat a vyměnily si své zkušenosti a zážitky.

Více informací na www.mtrebova.charita.cz.

Láskyplné květnové dny přeje

tým pracovníků Oblastní charity Moravská Třebová

Charita Olomouc

Charita Olomouc rozvine svou potravinovou pomoc

Na druhou polovinu roku 2013 připravuje Charita Olomouc start projektu Centrum potravinové pomoci, který by následně postupně mohl zaplnit mezeru v oblasti materiální pomoci lidem v nouzi. Její potřebnost je v regionu střední Moravy stále patrnější a tento typ služby zde doposud není.

„Klesající finanční zdroje jsou problémem nejen podnikatelských subjektů, ale i charitativních institucí. Paradoxně však zájem o služby potřebným většinou spíše roste. Částečným ulehčením v těchto problémech může být provozování chystaného Centra,“ přiblížil záměr Petr Prinz, vedoucí charitního Střediska Samaritán pro lidi bez domova.

Projekt bude shromažďovat zdarma získané potraviny a dále je distribuovat mezi poskytovatele sociálních služeb. Ti je pak

budou předávat svým klientům a dalším lidem v nouzi. Charita Olomouc pro tento účel využije zázemí objektu v Dolanech u Olomouce, které bude nově využívat díky vstřícnosti sester premonstrátek ze Svatého Kopečka.

„Centrum je postaveno na principu mozaiky, která poroste podle množství darů, jež se nám podaří sehnat. Na druhou stranu zdůrazňuji, že stejně důležitý jako nastavení toků dovnitř je i způsob dalšího předávání, které musí být rychlé, spravedlivé a efektivní. Centrum počítá se třemi zdroji potravin. Jde o jídlo získané od obchodních řetězců či výrobců; zde se stává, že se blíží konec jejich trvanlivosti, nebo je jejich prodej z nějakého důvodu problematický. Dále jsou to dary menších dárců, často fyzických osob. Lidé nám již teď nosí konzervy, zeleninu, čoko-

lády, tuto formu pomoci tedy rádi rozvineme. Další velký zdroj tvoří podpora EU. Humanitární pomoc se tak dá čerpat v podobě mouky, cukru, těstovin i dalších surovin," dodal podrobnosti Prinz.

Předpokládá se, že projekt může mít přínos pro řadu organizací nejen na Olomoucku, ale i na celé střední Moravě. Řada z nich již nyní stojí o spolupráci. V budoucnu je možné prohloubit kooperaci např. i s farnostmi, obcemi a úřady. I oni se totiž setkávají s lidmi v nouzi, kterým materiální pomoc zásadně odlehčí.

Myšlenka je založena na principu potravinových bank, známých u nás i ve světě. V podstatě se tak Charita vrací ke svým počátkům na začátku minulého století, kdy velká část pomoci měla právě potravinovou a materiální podobu.

„Oproti jiným projektům bude naše připravované Centrum potravinové zdroje spíše produkovat, než je jen ubírat. V tom vidím velkou přednost naší aktivity," uzavřel představení nové charitní aktivity Prinz.

Mgr. František Jemelka, asistent PR

Mezi námi 2013 za účasti Charity Olomouc

Ve dnech 6.–8. června 2013 proběhne na olomouckém výstavišti Flora (pavilony G a H i přilehlé venkovní plochy) tradiční festival Mezi námi, výstava spojená s veletrhem poskytovatelů sociálních služeb a dalšími aktivitami.

I letos na akci nebude chybět Charita Olomouc. V informačním stánku se představí především služby pro lidi s tělesným handicapem (Středisko sv. Alžběty), potřebné v krizové situaci (Středisko sv. Kryštofa) či etnické menšiny (Středisko Khamoro); své služby bude na akci prezentovat i Středisko sv. Vincence pro lidi bez

domova, a to prostřednictvím Bezbariérové tréninkové kavárny. Středisko Khamoro pro etnické menšiny zde v sobotu 8. června odpoledne rovněž bude reprezentovat mj. taneční kroužek Komunitního centra Khamoro.

Info stánek i kavárna v pavilonu H budou otevřeny vždy mezi 10:00 a 18:00 hod., poslední den potom do 17:00 hodin (Bezbariérová kavárna do 15:00 hod.).

Podrobnosti hledejte na www.olomouc.charita.cz.

Mgr. František Jemelka, asistent PR

Výstava Charita očima seniorů na území olomouckého děkanátu

Charita Olomouc připravila na přelom května a června 2013 sérii „zastávek“ projektu Charita očima seniorů. Ve Velké Bystřici, Tršticích, Těšeticích u Olomouce, Dubu nad Moravou i v samotné Olomouci se budete moci seznámit s rozmanitými aktivitami a formami pomoci Charity seniorům. To vše prostřednictvím zajímavé výstavy velkoformátových fotografií s doplňujícími informacemi. Mezi 20. a 26. květnem 2013 lze fotografie vidět ve velkobystřickém farním kostele Stětí sv. Jana Křtitele, následuje prezentace této série v Tršticích (27. května – 2. června 2013, Obecní úřad Tršice), Těšeticích (3. – 9. června, Obecní úřad Těšetice) a Dubu nad Moravou (10. – 16. června, Úřad Městysu Dub nad Moravou). Vše bude zakončeno na Magistrátu města Olomouce (Hynaisova 10), kde bude výstava přístupná mezi 17. a 30. červnem 2013. Podrobnosti naleznete na www.olomouc.charita.cz.

„Výstava se koná za účelem prezentace Charity i možnosti zorientovat se v její nabídce služeb a hlavně zvýšení povědomí o charitní pečovatelské službě, která je nabízena na území celého olomouckého děkanátu. Chceme poukázat na to, že máme zájem o starší občany, kteří potřebují pomoc v obtížných životních situacích. Touto formou také zdůrazňujeme, že i starý člověk může žít „kvalitní“ život," řekla k cíli výstavy Alena Pírková, koordinátorka pečovatelské služby na území děkanátu mimo Olomouc. Expozice byla připravena u příležitosti Evropského roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity v roce 2012; od té doby „putuje“ po republice, a nyní ji mohou vidět zájemci na Olomoucku.

Mgr. František Jemelka, asistent PR

Charita Svitavy

Žáci ze ZŠ „Myšárna“ pomáhali na Světlance

V pátek 26. dubna 2013 pomáhali žáci sedmé třídy ze Základní školy T. G. Masaryka, tzv. „Myšárny“, uklízet zahradu v charitním centru Světlanka. Pomoc se uskutečnila v rámci projektu „Jeden den pomoci“, v jehož rámci žáci 2. stupně pomáhali na několika místech ve Svitavách.

Přibližně dvacet pět dětí pomohlo uklidit zahradu od napadaného listí a větví; prokoukla také skalka a chodníky, které byly zarostlé trávou.

Brigádníci den zakončili opékáním buřtů, které si přinesli.

Rádi bychom ZŠ T. G. Masaryka ve Svitavách poděkovali za nabídnutou pomoc, sedmákům a paní učitelce Hendrychové za pomoc s úklidem zahrady.

Bc. David Šmída

Čarodějnický slet

Světlanka – centrum denních služeb Charity Svitavy zorganizovala dne 29. 4. 2013 slet „čarodějnic“ a „čarodějů“. Uživatelé se spolu s pracovníky převlékli a vyrazili na rej. Ten byl zahájen nejprve posilněním – pěkně propečenou klobáskou pro každého účastníka a poté následoval program na zahradě, který uspořádal jeden z našich dobrovolníků. Uživatelé se s nadšením účastnili tematických her. Během dopoledne nás přišly navštívit i dvě za-

hraniční dobrovolnice z Mateřského a rodinného centra Krůček Svitavy, se kterým Charita Svitavy již delší dobu spolupracuje. Dobrovolnice, pocházející ze Španělska a Ruska, se i přes jazykovou bariéru výborně zapojovaly a uživatelé z jejich přítomnosti byli nadšení. Dopolední program byl zakončen čarodějnickým rejdením při hudbě.

Bc. Vendula Pešková, sociální pracovníce

Postní almužna 2013

Letošní ročník Postní almužny na Svitavsku byl zahájen na Popeleční středu 13. 2. 2013 Při mši svaté byli přítomní vybídnuti k podpoře Postní almužny, k vyjádření püsty i skutkem milosrdenství. Po mši si věřící rozebrali papírové skládky kasičky – postničky. Lidé tak mohli to, co si odřekli během postu, věnovat formou peněz na pomoc potřebným. Spojili tak almužnu a püst. Svatý Petr Chrysolog to vyjádřil slovy: „Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný.“ Mnohokrát citovaná věta nejlépe vystihuje obsah postní doby.

Květná neděle, kterou vždy Postní almužna končí, připadla na 24. 3. 2013. Do všech kostelů na Svitavsku přinesli věřící své postničky. Letošní výnos Postní almužny na Svitavsku bude využit na pomoc lidem bez domova, rodinám v sociální nouzi a na pomoc křesťanům v Pákistánu.

*Miriam Holubcová,
pastorační pracovníce Charity Svitavy*

Charita Šternberk

Poděkování

Děkuji zaměstnancům Arcidiecézní charity Olomouc za blahopřání k mým 50. narozeninám v dubnových Informacích. Od 11. dubna stále přijímám krásné gratulace od svých charitních spolupracovníků, od ředitelů, starosty města Šternberka, otce Antonína Pechala a své rodiny. Přiložená fotografie je z „taneční veselice“ s dětmi Jilora a Denního pobytu Rozkvět.

I přes časté nemoci a starosti jsem šťastným člověkem a BOHU DÍKY ZA VŠE!

Pavčina Vývozilová

Sv. Florián je nejen patronem hasičů, ale také hasičem lidské zloby a nenávisti

V sobotu dne 4. 5. 2013 jsme se účastnili velké akce věnované oslavě 145. výročí založení uničovského spolku dobrovolných hasičů. Při této příležitosti, na svátek svatého Floriána, byla sloužena slavnostní mše svatá ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově. Tam se konalo slavnostní posvěcení nového historického praporu, kterého se ujal generální vikář Arcibiskupství olomouckého Mons. Josef Nuzík a také náš pan děkan P. Josef Janek.

Odpolední program byl věnován dětem, rodinám a všem přítomným, a kterého jsme se také jako spoluorganizátoři řádně zhostili. Připravili jsme si dvě zajímavé disciplíny, které děti velice bavily. Byla to jízda na invalidním vozíku mezi kužely a také chůze s francouz-

skými holemi. Když jsem se ptala dětí, jaké to bylo, tak jsem se od nich dozvěděla: „...ty hole docela tlačí do ruky a ... ta kolečka jedou špatně do zatáčky ... to couvání je snad nejhorší, vůbec to nejede, kam chci!...“ a také to, že jsou moc rádi, že jsou zdraví a nemusí ten vozíček používat.

Děti od nás dostaly sladké dobrotky a také malou kartičku se sv. Floriánem, který je nejenom patronem hasičů, kominíků, hutníků, pekařů, ale je také „hasičem“ lidské zloby a nenávisti. Také na rodiče jsme mysleli, ti měli možnost si změřit tlak u naší zdravotní sestřičky a také nás potěšili spokojeností s naší poučnou sportovní disciplínou.

Bc. Alena Charouzová,
vedoucí střediska Uničov

Velkolepá cesta na 18. ročník charitativního koncertu Chceme žít s vámi

Klienti Denního pobytu Rozkvět Charity Šternberk vyrazili ve čtvrtek 2. 5. 2013 vlakem na výlet do Prahy. Cílem byl největší charitativní koncert „Chceme žít s vámi“. Naši skupinu tvořili tři klienti a dva členové doprovodu. Měli jsme místenku pro cestu vlakem do Prahy i zpět do Olomouce, takže cesta probíhala i přes velký počet cestujících hladce. V kupé s námi seděli cestující, kteří byli zpočátku většinou zamlklí, ale v průběhu cesty se osmělili a dali se s námi do řeči, byli vždy srdeční a s úsměvem na tváři vnímali naše společné rozhovory. V průběhu cesty nastupovali další a další účastníci koncertu. A naše nadšené očekávání vzrůstalo.

Kolem poledne jsme vystoupili z vlaku na zastávce Praha-Libeň a využili blízkosti O2 arény, do které jsme šli pěšky. V O2 aréně

jsme trpělivě vystáli dlouhou frontu, dostali jsme kartičku – vstupenku, kterou jsme si zavěsili na krk a poté jsme vstoupili do velkolepé koncertní síně, zaplněné do posledního místa. Přítomno bylo údajně více než 7 000 převážně hendikepovaných návštěvníků, včetně doprovodu. V předšálí koncertní síně naši klienti obdrželi balíčky s logem nadace Nova, které byly součástí vstupenky, bylo v nich pitíčko a drobné sladkosti. A také naši klienti dostali stylová trička žluté barvy s logem „Chceme žít s vámi“.

Nejdřív jsme zašli k baru a nasávali unikátní před-koncertní atmosféru; tuto chvíli nám zpříjemnil dobrý nápoj dle vlastního výběru. Asi hodinu před začátkem koncertu jsme vstoupili do koncertní síně (arény), vybrali místa a pohodlně se usadili na místech k sezení v levé části sálu. Rozhlíželi jsme se po obrovské aréně, ve které někteří z nás byli poprvé. A pořídili jsme několik úvodních fotografií z této velkolepé akce.

Na pódiu se objevili sourozenci Adéla a Dalibor Gondíkoví, kteří divákům v přední řadě nabídli své autogramy. Ve 14 hodin se změnilo osvětlení sálu a začala velkolepá akce. Koncert uvedli a moderovali, již tradičně, Adéla a Dalibor Gondíkoví. Z časových důvodů jsme nemohli vidět celý koncert, ale viděli jsme většinu programu, například Jitku Zelenkovou, Vladimíra Hrona, Petra Koláře, Mira Žbirku, Heidi Janků, Petra Bendeho, skupinu Hamleti a našeho oblíbence Michala Davida. Kratší část koncertu jsme seděli, větší část tancovali a zpívali v davu s ostatními návštěvníky koncertu. Koncert byl jedinečný svou atmosférou a umožnil nám společně prožít krásné chvíle.

Z důvodu brzkého odjezdu vlaku domů jsme museli opustit koncert dříve. Když jsme ze sálu odcházeli na vlak zpět do

Olomouce, zpívala Iveta Blanarovičová píseň „Pie Jesu“ (na fotografii za námi). Na nádraží jsme si ještě snědli svačinu, kterou nám přichystali naši nejmilejší a vyrazili k domovu. Cesta vlakem proběhla velmi příjemně a bez jakýchkoliv problémů. Během cesty zpět jsme vstřebávali krásné zážitky z koncertu. Do Šternberka jsme dorazili ve 20 hodin. Naše klienty jsme předali jejich rodičům, kterým jsme sdě-

lili naše společné zážitky a rozloučili se s nimi s úsměvem na tváři.

Ještě dlouho nás bude u srdce hrát rozjařená srdečná atmosféra, kterou jsme na koncertě „Chceme být s vámi“ 2. 5. 2013 v Praze zažili.

***Za Denní pobyt Rozkvět
M. Tomanová, vedoucí služby***

Charita Šumperk Charitní pouť do Bludova

Druhou sobotu v květnu se uskutečnila tradiční pouť Charity Šumperk u kostela Božího Těla nad Bludovem. Oficiální začátek se uskutečnil v 8 hodin odchodem od děkanátního kostela sv. Jana Křtitele v Šumperku. Díky od rána trvajícím nepříznivému počasí však řada poutníků volila alternativní způsob dopravy vlastními dopravními prostředky až téměř na místo konání pouti. Samotný program začal v 10 hodin poutní bohoslužbou, kterou sloužil šumperský kaplan P. Petr Káňa. Do slavení liturgie se zapojili i zaměstnanci Charity Šumperk, ať již šlo o čtení z Písma svatého, přednes přímluv či hudební doprovod při bohoslužbě. Otec kaplan při homilii zmínil, že texty z Písma, které se ten den četly, mají jistou spojitost s poutí, putováním a Charitou, což do-

kazuje hned první čtení ze Skutků apoštolů (konkrétně Sk 18, 23–28); čtený úryvek vypráví o apoštolu Pavlovi, který po krátkém pobytu v Antiochii procházel galatským krajem a Frýgií. V této pasáži Skutků začíná jeho třetí (poslední) misijní cesta a nalezneme zde zmínku o jistém Židovi jménem Apollos, který pocházel z Alexandrie a přišel do Efezu. I on putoval a na svých cestách poznal hnutí Jana Křtitele a přidal se k němu. Dále byla při homilii zmíněna Charita jako Caritas – láska k bližním jako k bratrům a sestrám v Kristu, s čímž souvisí vnášení této lásky k těm, o které se charitní pracovníci starají, a její další nemalé úkoly; otec kaplan vyjádřil poděkování zaměstnancům, dobrovolníkům Charity Šumperk a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojují do šíření charitního díla. K tomu poutníci dostali na konci bohoslužby požehnání.

Po bohoslužbě, které se zúčastnilo přibližně 30 poutníků, mladších i těch dříve narozených, obdržel každý z nich Pamětní list, který jim zároveň poslouží jako volná vstupenka na rozhlednu Háj. Počasí nepřálo, sluníčko nehrálo. Proto se díky deštivému počasí následný program zúžil na podání občerstvení a po něm se poutníci rozešli pomalu opět do svých domovů.

Každopádně pouť se vydařila a poutníky jistě duchovně obohatila. I Starý Zákon zmiňuje krásný poutní verš, kterým bych chtěl vyjádřit poděkování všem těm, kteří se pouti zúčastnili a těm, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k jejímu uskutečnění: „Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť.“ (Žalm 84, 6).

***Robert Poisl,
pastorační asistent Charity Šumperk***

Oblastní charita Uherský Brod Mše svatá ve Strání

V Domě s pečovatelskou službou ve Strání se ve středu 10. dubna 2013 konala mše svatá. Tradičně ji sloužil P. Jan Hrudík v prostorách jídelny. Jsme rádi, že otec Jan často dochází za našimi uživateli a tímto přispívá k důstojnému prožívání stáří s respektem k duchovním potřebám. Doufejme, že to byla poslední mše svatá slavená v prostorách jídelny.

Letos oslavíme 10. výročí poskytování pečovatelské služby ve Strání. Po dohodě s obcí Strání, farním úřadem a Oblastní charitou Uherský Brod bude společným dárkem pro naše uživatele zřízení kaple v části jídelny v Domě s pečovatelskou službou, na které se již pracuje. Dá-li Bůh, slavnostní svěcení kaple proběhne na přelomu měsíce května a června. Již nyní jste srdečně zváni. Přiložené fotografie pořídil pan Janča.

***Miroslava Havlíková,
vedoucí PS Strání***

Poděkování, které potěší

Na začátku května dostala uherskobrodská Charita dopis, jehož adresátem byl ředitel Ing. Petr Houšť. V dopise se píše:

Vážený pane řediteli,

v listopadu 2010 se po přestálých úrazech a při snížené pohyblivosti přestěhovala z domova do Charitního domu v Nivnici naše maminka, paní Marie Smetanová.

S obavami jsme sledovali, jak zvládne ve věku 81 let změnu prostředí. Velice vstřícné přijetí a domácí prostředí Charitního domu způsobilo, že se začala zlepšovat její psychická i fyzická kondice. V klidu a pohodě tady prožívala podzim svého života, navštěvovala ji rodina a přátelé, účastnila se aktivit, které zde probíhaly. Jako věřící křesťanka velmi oceňovala návštěvy kněze

a možnost účasti na bohoslužbách v budově Charitního domu. V březnu tohoto roku její srdce dotlouklo.

Chtěli bychom Vám všem poděkovat za Vaši náročnou činnost, při níž naplňujete zásady a cíle Charity.

Velké díky patří především pracovním Charitního domu v Nivnici – v čele s vedoucí paní Ludmilou Bartošovou – za laskavý přístup a pečlivou službu obyvatelům domu.

Prosím, vyřídte naše poděkování i sociální pracovníci Bc. Janě Hrdinové a bývalé vedoucí Charitního domu v Nivnici paní Gregovské.

S pozdravem

Ing. Vojtěch Smetana s manželkou

Návštěva v Domově pro zdravotně postižené

Poslední týden v dubnu navštívili uživatelé Terapeutické dílny sv. Justiny Domov pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě. Celé zařízení jsme si prohlédli za doprovodu sociální pracovníce a několika uživatelů domova. Společně jsme navštívili jejich Týdenní stacionář, cvičnou kuchyni, jed-

notlivá oddělení i pracovní dílny, ve kterých uživatelé vyrábějí svoje výrobky. A že se bylo na co dívat! Krásně zpracované keramické zvonkohry, vyšívané obrázky na stěny a polštáře, tkané koberce a mnoho dalšího. Každý uživatel se velmi rád pochlubil svým konkrétním výrobkem a ukázal nám část své výroby. Dostali jsme také příležitost nahlédnout do pokoje dvou uživatelů. Krásně vymalované zdi byly ozdobeny plakáty oblíbených hudebních a filmových hvězd, ale také ručně vyrobenými obrázky. A protože to byl pokoj dvou chlapců, museli jsme vyslovit také velkou pochvalu za naprosto vzorný pořádek, který si udržují samostatně.

Kromě informací o jednotlivých činnostech, kterým se uživatelé věnují během sociální a pracovní terapie, jsme se také dozvěděli o jejich výborných sportovních aktivitách – plaveckých závodech osob se zdravotním postižením a různých sportovních dnech, které nejen navštěvují, ale příležitostně také pořádají.

V době naší návštěvy se už všichni těšili na Koncert s názvem „Chceme žít s vámi“, který pořádala Nadace Nova 2. května 2013 v O2 aréně v Praze a kterého se také měli zúčastnit.

ochub

Návštěva studentů v Terapeutické dílně sv. Justiny

Terapeutickou dílnu sv. Justiny navštívili studenti oboru sociální činnost z druhého ročníku Střední průmyslové školy a Obchodní akademie Uherský Brod. Studenti si v rámci školní praxe připravili pro naše uživatele zajímavou zábavu – lepení obrázků z kávových zrníček.

Materiál na výrobu – papíry, kávu, lepidlo, tužky a šablony si studenti přinesli s sebou, a tak naši uživatelé mohli začít hned tvořit. Někteří to hravě zvládli sami, jiným studenti ochotně při výrobě pomáhali. Všichni jsme společně prožili pěkné odpoledne. Obrázky se moc povedly a navíc naši dílnu krásně provoněla káva.

ochub

Velikonoční oběd v Nízkoprahovém denním centru sv. Vincence

Na Zelený čtvrtek připravilo Nízkoprahové denní centrum pro své uživatele slavnostní předvelikonoční oběd. Podával se špenát, bramborové knedlíky a maso. Ještě před obědem proběhlo krátké zamyšlení nad symbolikou Velikonoc, které si připravil pastorační asistent Vít Kadlčík. Pracovnice NDC přichystaly pro klienty velikonočního beránka, nabarvily vajíčka, po obědě připravily menší pohoštění a každý uživatel dostal čokoládového zajíčka. Snad jsme tak našim klientům zpříjemnili jedno čtvrteční odpoledne.

Bohumila Smutná,
vedoucí NDC sv. Vincence

Projekt Chci rozumět svým financím

Oblastní charita Uherský Brod, nezisková církevní organizace zřízená r. 1992, si klade za cíl poskytovat sociální služby lidem v těžké životní situaci a to prostřednictvím svých zařízení a služeb, kde nabízí pomoc, podporu a poradenství v oblasti sociální a zdravotní péče. Mezi naše zařízení patří také nízkoprahové denní centrum pro osoby bez přístřeší či azylový dům pro matky s dětmi v tísní, kde se s problematikou rodinných a osobních financí setkáváme dnes a denně. Další velkou skupinou osob, s kterými v oblastech financí spolupracujeme, jsou rodiny s dětmi v tísní, které podporujeme z Tříkrálové sbírky. V letošním roce se Oblastní charita Uherský Brod (OCH UB) zapojila do projektu Abeceda rodinných financí, díky kterému bude proškolená pracovníce OCH UB a následně díky znalostem bude lektorovat vzdělávací kurzy pro cca 35 osob a to v těchto oblastech:

- Rodinný rozpočet
- Zodpovědné zadlužování

- Podepsat můžeš, přečíst musíš
- Finance v pracovně právních vztazích

Účastníky budeme vzdělávat v oblastech správného sestavení rodinného rozpočtu, zodpovědného zadlužování – na co si dávat pozor, jak si vše rozpočítat; dále zde zazní na co si dávat pozor při uzavírání smluv, či jaká jsou práva a povinnosti v pracovně právních vztazích.

Rádi bychom vzdělávali tyto cílové skupiny v oblasti financí:

- Klientky azylového domu a klienti nízkoprahového denního centra a rodiny, které žádají o finanční pomoc z fondu Tříkrálové sbírky – u všech zmíněných se setkáváme s nízkou finanční gramotností a důsledky z ní plynoucími (dluhy, exekuce, špatné sestavování rodinných rozpočtů, uzavírání nevýhodných smluv atd.), které naši pracovníci pomáhají řešit.
- Zaměstnanci OCH UB, kterým bychom chtěli znalosti v oblasti financí prohloubit, rozvíjet a zvýšit tak jejich finanční gramotnost.

Odhadovaný počet účastníků vzdělávání je celkem 30–35 (ve věkové skupině 18–60 let). Semináře proběhnou v prostorách žadatele v Dolním Němčí a Uherském Brodě.

Bc. Jana Forrová,
koordinátorka a lektorka projektu

Oblastní charita Uherské Hradiště Velikonoční jarmark se opět vydařil

Velikonoční jarmark v Labyrintu, centru sociální rehabilitace v Jarošově, se stejně jako loni těšil velké návštěvnosti. Desítky zájemců proudily do zařízení uherskohradištské Charity, aby si užily radost z tvoření. „Návštěvníci si mohli vyzkoušet svoji zručnost při ubrouskové technice. Vystřížené velikonoční náměty si lepili na keramická i polystyrenová vajíčka. S těmi lehčími si zároveň užili spoustu zábavy při házení na cíl. Následovala přednáška o zvycích u nás a v zahraničí,“ uvedla aktivizační pracovníce centra Iva Krejčířiková.

Radost z tvoření, ale také prezentace činnosti Labyrintu široké veřejnosti. To je cíl každoroční akce, kde není nouze pro očekávaná i nová setkání. „Chodíme sem s dětmi pravidelně a hrozně rádi po celý rok,“ poznamenala učitelka z jarošovské mateřské školy Eva Pilátová. „Jsem tady poprvé, ale mají to tu moc pěkné,“ poznamenala Marie Blahová, která přišla se svou malou dcerou Simonkou.

Zájemci si také odnesli některé výrobky klientů s duševním onemocněním, jejichž koupí tak přispěli na chod střediska, a polštářky Chráněné dílny Lidumily. Nechybělo také vyhlášené Labyrintácké občerstvení, po kterém se jenom zaprášilo. O tom, že konání takovýchto akcí má smysl, svědčí úryvek z kroniky ohlasů. „Děkujeme za příjemné posezení a občerstvení. Velmi se nám tu líbilo,“ napsal kolektiv Centra denních služeb pro seniory v Rybárnách.

Text a foto Iva Kučerová

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

SLUŽBA JE FINANCOVÁNA Z PROSTŘEDKŮ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY V RÁMCI PROJEKTU PREVENCE PROTI SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ VE ZLÍNSKÉM KRAJI REG. Č.: 1. 04/3.1.00/05.00067, KTERÝ JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY.

Centrum svaté Sárý otevřelo dveře veřejnosti

Posláním Centra svaté Sárý Oblastní charity Uherské Hradiště je poskytovat odbornou pomoc a podporu rodinám s dětmi do osmnácti let, které se ocitly v tíživé situaci. Nyní se zařízení nachází v nových prostorách blízko centra města, na Studentském náměstí, do kterých mohla v rámci dne otevřených dveří nahlédnout i široká veřejnost.

Nové zázemí je dostačující nejen pro činnost pracovníků centra, ale především pro jejich uživatele. Ti zde mají k dispozici konzultační místnost, která je vybavena různými kapsáři, hrací dekou a dalšími předměty, jež slouží jako didaktické pomůcky pro práci s dětmi. Na vybavení místnosti se spolupodílely svými výrobky i pracovnice zdejší Chráněné dílny Lidumila.

Pracovnice Centra svaté Sárý se při poskytování sociálních služeb řídí křesťanskými a morálními hodnotami a standardy kvality poskytování sociálních služeb. „Rodina, která si myslí, že má problém, který nedokáže řešit sama – tak právě pro ni jsme tady. Pomáháme řešit výchovné problémy s dětmi, potíže s učením, bytovou situaci, finance, doprovázíme při vyřizování různých záležitostí na úřadech a školách. Centrum několikrát do roka pořádá společenské a kulturní akce. Služby poskytujeme od pondělí do pátku a to od 7 do 18 hodin,“ uvedla vedoucí centra Vladimíra Lukášová s tím, že služby jsou poskytovány

zcela bezplatně. Spolupráce rodiny a Centra svaté Sárý funguje na bázi dobrovolnosti. Při práci s rodiči a dětmi je kladen velký důraz na pocit důvěry a bezpečí.

Dne otevřených dveří se zúčastnili žáci Základní školy Čtyřlístek, která sídlí ve stejné budově v bývalých kasárnách. Její žáci byli také jedni z prvních zvědavců. „Co jsem slyšel, je to potřebná služba. Pomáhají rodinám a dětem nasměrovat na správnou cestu, což je v současné době potřeba,“ zhodnotil patnáctiletý Radim Vítek, žák osmého ročníku.

Centrum svaté Sárý, jehož zřizovatelem je Oblastní charita Uherské Hradiště, poskytuje své služby na Uherskohradištsku od června 2010. Za tuto dobu pomohly pracovnice sociálně aktivizační služby již mnoha rodinám. Více informací najdete na www.uhradiste.charita.cz.

Text a foto Iva Kučerová

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

SLUŽBA JE FINANCOVÁNA Z PROSTŘEDKŮ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY V RÁMCI PROJEKTU PREVENCE PROTI SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ VE ZLÍNSKÉM KRAJI REG. Č.: 1. 04/3.1.00/05.00067, KTERÝ JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY.

Druhý bleší trh v Uherském Hradišti byl úspěšný

Druhý charitní blešák máme úspěšně za sebou. I přes občasné přehánky pár kousků z rodinného šatníku přivezla také prodejkyň z nedaleké obce Spytihněv. „O bleším trhu jsem se dočetla na internetu. Prodávám oblečení svých dětí, ale chodí lidé spíše starší, kteří je vnoučatům moc nechtějí kupovat, protože jejich velikost neodhadnou,“ uvedla obchodnice Pavlína. Jednačtyřicetiletá Dáša Cíhová se o trhu dozvěděla díky letáku. „Pro-

dávám věci po dceři, ze kterých vyrostla. Nemám to komu dát, tak proto jsem přišla sem,“ dodala další trhovkyně ze Starého Města.

Nedělní jarmark se uskutečnil v prostorách tržnice u vlakového nádraží už v devět hodin ráno, ale prodávající i kupující mohli dorazit do jedenácti hodin dopoledne. K nejmladším prodejčům patřil desetiletý Šimon Gogola, který si přivstál a na trh dorazil

hned ráno se svojí maminkou a starší sestrou. „Už jsem prodal pět plochých klíčů na utahování šroubů, jednoho rytíře, plastovou pistoli a meč. Prozatím jsem utržil sto dvacet korun,“ řekl spokojeně Šimon, který se projevil jako velmi zdatný obchodník.

Formou blešího trhu jste mohli prodát to, co vám doma jen zabíralo místo, ale také doslova „za hubičku“ pořídit zajímavé oděvní kousky, boty, kabelky, dětské oblečení, hračky, nebo knížky. Stejně jako to udělala Eliška Bečicová, která si všimla plakátu v centru města Uherské Hradiště. „Jsem tady minutu a jsem maximálně spokojená.

Koupila jsem pro dceru tříčtvrteční kalhoty a doufám, že ještě něco nakoupím,“ nadšeně uvedla mladá maminka, která si nakonec s chutí prohlédla všechny stánky.

„Oproti loňsku zde bylo více prodávajících, ale i kupujících. Celkově už taky vzniká partička lidí, která si spolu povídá a je tady velmi přátelská atmosféra. Není jednoduché pořádat v neděli takovouto akci, ale necháme se překvapit, zda příští rok budeme v tradici pokračovat,“ závěrem zhodnotila Hana Stejskalová, organizátorka blešáku.

Text a foto Iva Kučerová

Charita Vsetín

Léčivé rostliny v Denním stacionáři pro seniory Vsetín

Koncem dubna se v Denním stacionáři pro seniory konala vernisáž obrázků dětí z MŠ Ohrada Vsetín s názvem „Léčivé rostliny“. Děti se svého úkolu zhostily opravdu se ctí. Obrázky byly moc hezké, hýřící všemi barvami a malířskými technikami, na jaké si jen vzpomenete. Po uvítacím slovu, kterého se ujala paní ředitelka Charity Vsetín, zahájily děti náš krátký společný program zpěvem, tancem a recitací básniček o léčivých rostlinách. Také naši

uživatelé stacionáře nezůstali pozadu a přednesli zase své básně s léčivou tematikou. Následovalo již tradiční rozřiznutí valašského frgálu, slavnostní přípitek a výstava mohla začít. Výstava potrvá do října 2013. Zájemci ji mají možnost vidět v prostorách Denního stacionáře každý pracovní den od 7 do 15.30 hod.

*Bc. Jitka Palová,
vedoucí denního stacionáře pro seniory*

Měsíc březen v NZDM Zrnko – poučný, tvořivý i soutěživý

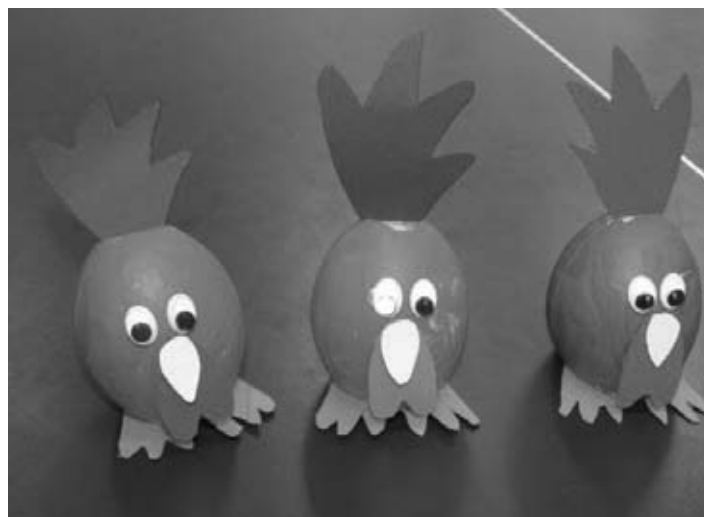
Návykové látky – to bylo preventivní téma, které nás v NZDM Zrnko při vsetínské Charitě provázelo březnovým měsícem. Pro mladší i starší uživatele byla uspořádána beseda, díky které se dozvěděli nebo si připomněli rizika užívání návykových látek, byli povzbuzeni k bezpečnému chování, co se týče drog. Mladší děti navíc vytvořily koláž na téma měsíce, kde z různých časopisů vystříhaly obrázky návykových látek. Prostřednictvím tvůrčí činnosti si nenásilnou formou

uvědomily, co všechno může vést k závislosti. K tématu měsíce byla také vytvořena nástěnka s důležitými informacemi. Velikonoce jsou spojeny nejen s oslavami Ježíšova vzkříšení, ale také s přicházejícím jarem a probouzející se přírodou, která se ze zimního spánku probírá alespoň u nás v Zrnku. V rámci předvelikonoční tvořivé dílny jsme vyráběli zápičky s jarními a velikonočními motivy a dekorativní veselá kuřátka.

A protože rádi poměřujeme své dovednosti, proběhl v měsíci březnu turnaj v ping pongu. Tato hra je mezi uživateli velmi oblíbená, každý den je pingpongový stůl v klubovně plně využíván. Soutěžilo se ve dvou věkových kategoriích. Soutěžící byli velmi vyrovnaní, přesto našel turnaj své vítěze, kteří byli odměněni za slouženou cenu.

*Bc. Silvie Krhutová
sociální pracovnice Charity Vsetín
NZDM Zrnko*

Tento projekt je financován z prostředků Ministerstva práce a sociálních věcí, Zlínským krajem a Městem Vsetín.

Ohlédnutí za měsícem dubnem v NZDM Zrnko

Měsíc duben jsme v Nízkoprahovém zařízení ZRNKO při Charitě Vsetín zasvětili tématu „Režim dne, zdravý životní styl.“ Všichni jsme hledali odpovědi na záladné otázky ze světa zdravého stravování, spánku, apod. Děti a teenageři se sami snažili přijít na to, co je pro jejich zdravý vývoj důležité a co naopak velmi škodlivé. Vše co se dověděli, pak použili v zábavné soutěži AZ-kvíz. Společnými silami jsme také vyrobili krásnou potravinovou pyramidu, která nám na nástěnce připomíná, jaké potraviny jsou pro nás důležité.

V měsíci dubnu jsme vyrobili spoustu jarních motivů barvičkami na sklo, magnetické ozdoby apod. Jako každý měsíc jsme se věnovali sportu a to při pravidelné dílně fotbalu a boxu pro chlapce,

děvčata se rozhýbala při aerobiku. Měsíc duben byl ukončen ve znamení jara a to jarním tvořením.

Tento projekt je financován z prostředků Ministerstva práce a sociálních věcí, Zlínským krajem a Městem Vsetín.

*Bc. Denisa Nováková, DiS.
Charita Vsetín, NZDM Zrnko*

Senioři z denního stacionáře navštívili výstavu Prababička v kuchyni

Denní stacionář pro seniory Charity Vsetín navštívil v polovině dubna krásnou výstavu na zámku Vsetín s názvem Prababička v kuchyni. Během chvilky jsme se všichni přenesli do minulého

století, do období od konce I. světové války až po šedesátá léta. Uživatelé stacionáře mohli zavzpomínat na své dětství a mládí, a shlédnout zde kuchyně s patinou, v té době používané nádobí,

dobové pomocníky v kuchyni či domácnosti. Mnohé věci naši senioři poznali, tytéž měli doma a snad ještě před nedávnem je používali. Vzpomínali na praní v neckách na valše, šití na šlapacím šicím stroji či na topení v kamnech. Bylo hezké poslouchat vzpomínky na jejich dětství a zážitky s ním spojené. „Pokrok jde nezadržitelně dopředu,“ přiznali jsme všichni. A po zhlédnutí ex-

pozice obrazů na chodbách zámku jsme se pomalu přemístili zpět do stacionáře.

Děkujeme Muzeu regionu Valašsko za velmi vydařenou výstavu, která nás chytila za srdce.

Bc. Jitka Palová,
vedoucí denního stacionáře pro seniory

Charita Zábřeh

Samozřejmá voda na Dni Země

Oslav Dne Země se ve středu 24. 4. ve Wolkerových sadech v Zábřehu zúčastnila i Charita Zábřeh. Tématem letošního Dne byla „Samozřejmá voda“ – tedy voda ve všech podobách. Charita prezentovala její ničivou stránku a pomoc lidem postiženým povodněmi. Pro představu malým a připomínku velkým byly na panelech vystaveny fotografie z nedávných povodní i činnost pracovníků a dobrovolníků při pomoci postiženým. Ke zhlédnutí bylo i vybavení krizového týmu – elektrocentrála, vysokotlaký čistič „wapka“, vysoušeč, ale i obyčejná košťata, lopaty, gumáky a přilby. „Aby se návštěvníci nenudili, připravili jsme si pro ně

běh v pracovním oděvu dobrovolníka zasahujícího při povodni,“ řekla pracovnice Charity Jana Skalická. V gumákách, výstražné vestě, rukavicích, s přilbou na hlavě a s koštětem v ruce se na trať pouštěly děti „školkové“, školní a ostých překonalo i několik mládežníků. „Nešlo ani tak o vítězství v běhu, ale o uvědomění si důležitosti pomoci tam, kde je to nejvíce třeba,“ dodala Jana Skalická. Ze zájmu a nadšení dětí pro tuto aktivitu lze s mírnou nadsázkou usoudit, že o dobrovolníky nebude mít Charita v budoucnu nouzi.

js

Charita Zlín

Jarní setkání uživatelů ve zlínské Charitě

Ani letos jsme nezapomněli na jarní setkání uživatelů námi poskytovaných služeb, především služby pečovatelské. To první setkání se uskutečnilo ve společenské místnosti domu s pečovatelskou službou v Malenovicích. Spíše rodinná atmosféra už

tradičně charakterizuje naše aktivity v tomto útulném prostředí. Místní obyvatelé domu se jistě potěšili ve svém stáří milým vystoupením „Zobáčků“ z místní mateřské školy pod vedením paní Mgr. Ivany Pilátové. Na oplátku my jsme potěšili děti dárečky,

přičemž stojánek pro čokoládového zajička vyrobili uživatelé centra denních služeb pro seniory.

O týden později se uživatelé a příznivci naší činnosti jarně setkali v Klubu seniorů Drofa, který zaplnili do posledního místa. Hrou na kytaru a zpěvem již tradičně nezklamal pan Milan Hradil, který, ač nevidomý, hraje naprosto skvěle. Doprovod mu nedělal pouze jeho vodící kamarád, ale i harmonikář pan Vratislav

Kopečný. K písniím nejen připraveným, ale i těm na přání, mile přilétla poezie a próza v podání přítomných seniorů. Nechybělo ani něco dobrého na zub.

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporují statutární město Zlín, MPSV a dárci.

*Sr. Sylvia, pastorační asistentka,
Ing. Pavla Romaňáková, projektová manažerka*

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Zrodila se dobrovolnická skupina pro Fairtradovou školu

Víte, kde se pěstuje káva, kterou jste měli ráno k snídani? Tušíte, jestli se za banány, které kupujete v supermarketu, neskrývá dětská práce? Slyšeli jste o spadlé továrně na oblečení v Bangladéši, pod troskami které zahynulo přes 900 lidí, kteří šili i pro nás?

A znáte fairtrade?

Naši studenti již ano. Zorganizovali jsme workshop o fairtrade, abychom zájemcům představili koncept férového obchodování a nalákali je na dobrovolnickou činnost při získávání statusu Fairtradová škola pro CARITAS – VOŠs Olomouc.

V úvodu jsme přemýšleli, jak naše snídaně souvisí s lidmi a životním prostředím na opačném konci světa. Následovala rolová hra, ve které si studenti vyzkoušeli, jaké je být pěstitelem kakaa a nakupujícím kakaových bobů. Ačkoliv byli pěstitelé při prodeji své sklizně poměrně úspěšní, shodli se na tom, že vyjednávat s nakupujícími a prodat pytle kakaa za cenu, kterou chtěli, nebylo mnohdy možné.

V rámci reflexe se rozvinula debata o fungování světového obchodu, která plynule přešla k definování principů fairtrade.

Co je fairtrade?

Fair Trade je certifikační známka, která zaručuje pěstitelům a řemeslníkům z rozvojových zemí stabilní a spravedlivou odměnu za jejich produkty. Klade také důraz na dodržování lidských práv, vylučuje dětskou a nucenou práci. Koncept fairtrade bere do úvahy ekologický kontext výroby a pěstování – nepřipouští pěstování geneticky modifikovaných plodin, používání pesticidů omezuje a také klade důraz na šetření přírodních zdrojů. Fairtrade dává prostor pro vytváření dlouhodobých vztahů mezi obchodníky a producenty. A co je také důležité – za sociální příplatek si mohou komunity zapojené do férového obchodování postavit školy, zdravotnická zařízení, nebo realizovat další prospěšné projekty.

Naše absolventka a fairtrade v Nepálu

Po krátké teoretické přednášce následovala prezentace naší absolventky Ludmily Heriánové, která byla v rámci své zahraniční praxe v Nepálu právě za účelem poznávání fungování fairtradových organizací v praxi. Prozradila především to, že fairtradové nejsou jen potraviny, nýbrž také řemeslnické výrobky.

Studenti měli možnost ochutnat férovou čokoládu, čaj a kávu ze Střední Ameriky. U popíjení se pak dověděli, co bude třeba udělat, aby CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc získala označení Fairtradová škola – první v Olomouckém kraji. Základem je vytvořit skupinu dobrovolníků, kteří se budou podílet na osvětových akcích. To se na workshopu povedlo – máme více jak 10 dobrovolníků a dobrovolnic, kteří již plánují první prezentaci fairtrade olomoucké veřejnosti.

*Bc. Věra Zápražná,
Středisko praktického vzdělávání*

Studijní soustředění splnilo očekávání

Studijní soustředění studentů denního studia Charitativní a sociální práce se tento rok konalo v Horní Bečvě. Pět dní vyplnily více než dvě desítky přednášek a seminářů. Kromě vyučujících ze školy přednášeli studentům zástupci z Kanceláře veřejného ochránce práv i absolventky školy.

Studenti ocenili umístění soustředění do prostředí v přírodě, stejně jako výběr témat a přednášejících. „Potěšilo mě příjemné prostředí, komunikace s lektory i mimo přednášek a také pestrost večerních aktivit,“ napsala studentka prvního ročníku v evaluačním dotazníku. Cílem soustředění bylo kromě výuky také seznamování se studentů navzájem. Díky večerním programům, které si studenti organizovali sami, byl splněn i tento záměr.

Soustředění se kvůli nemoci nemohl zúčastnit spirituál školy O. Petr Bulvas. Přesto byla součástí programu i duchovní nabídka v podobě mší svatých a modliteb růžence.

Jako velice přínosnou aktivitu hodnotili studenti simulovanou hru Romov je náš domov, ve které si vyzkoušeli, jaké je být sociálním pracovníkem, který řeší krizovou situaci skupiny Romů. „Úžasné! Jsem moc ráda, že jsem si tuto aktivitu vybrala. Přišla mi hodně reálná (možná díky skvělým hereckým výkonům). Uvědomila jsem si, kolik toho může pokazit nedostatek znalostí. Ale pobavila jsem se,“ napsala studentka.

Studijními soustředěními chceme právě nedostatku znalostí sociálních vztahů předcházet.

Mgr. Magdaléna Vaculčiaková,
oddělení komunikace

Romov je náš domov – studenti si vyzkoušeli komunitní práci s Romy

Na studijním soustředění v Horní Bečvě patřilo středeční odpoledne simulační hře Romov je náš domov. Studenti prvního a druhého ročníku Charitativní a sociální práce (ChaSop) si mohli v průběhu čtyř hodin vyzkoušet situaci ze života pracovníků Agentury pro sociální začleňování, kteří měli za úkol vyřešit problém fiktivního městečka Romov – vyhořelý dům, ve kterém žily čtyři romské rodiny, jež náhle zůstaly bez domova.

Zaměřeno na komunitní práci

Ve dvě hodiny svolal starosta obce Antonín Křeček zasedání města, na kterém se uvedli všichni jeho představitelé, kteří vyjádřili potřebu řešit problematiku Romů v obci, jelikož nesnášenlivost v obci narůstá. V té chvíli ještě nikdo celkem přesně netušil, jaké bude zadání. Vyhoření domu, ve kterém bydlely romské rodiny, přišlo náhle. Studenti utíkali k vyhořelému domu, kde již čekalo několik Romů, kteří křičeli své požadavky.

Hra začala.

„Záměrem bylo, aby si studenti mohli díky zábavním aktivitám propojit teorii, kterou se učí ve škole, s praxí sociálního pracovníka. Celá aktivita byla zaměřena na komunitní práci, specifitěji na romskou komunitu jako jednu z cílových skupin, se kterými se studenti mohou setkat,“ řekla garantka vzdělávacího programu ChaSop Mgr. Miloslava Šotolová, která byla u zrodu nápadu.

Týmová práce se zapojením absolventů

Představiteli obce byli pedagogové a absolventky školy. Další absolventi a zaměstnanci se ujali role Romů, z čehož vznikaly zajímavé situace. Romové se snažili různými způsoby motivovat studenty k hledání řešení svých problémů. „Šlo o týmovou práci vyučujících a pracovníků z praxe,“ řekla Miloslava Šotolová o přípravách hry, které probíhaly dva měsíce před soustředěním, a účastníci se jich také odborníci na romskou problematiku. I absolventi a absolventky měli zážitek a zapadli do týmu účinkujících velice spontánně.

„Opravdu propracované. Skládám velikou poklonu a obdiv. Úžasné využití znalostí v praxi,“ napsala o hře do evaluačního dotazníku jedna ze studentek druhého ročníku.

„Hodnotím hru jako velice zdařilou akci, díky které se studenti mohli také podívat sami do sebe – jak mají nastavené postoje, názory vůči konkrétní cílové skupině. V naší skupině mnozí reflektovali, že byli sami překvapení, jak se v situacích chovali – že by to o sobě nikdy neřekli – v dobrém i špatném smyslu. Způsob, jakým mluvili o klientech, jaká řešení navrhovali, mnohé z nich překvapil,“ hodnotí Miloslava Šotolová.

Hru ukončil příchod prezidenta do Romova za zvuku fanfár. Následovala reflexe ve skupinách, které následně prezentovaly svá úspěšná řešení.

Mgr. Magdaléna Vaculčiaková,
oddělení komunikace

Rýsuje se společná cesta amerických a českých studentů na Ukrajinu

Ve druhém dubnovém týdnu se garantka vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce Květa Princová společně s Gretou McDonough z partnerské Owensboro Technical and Community College (OCTC) vydaly na Ukrajinu, aby projely několik zařízení a organizací, které poskytují sociální služby. Cílem cesty bylo vytvoření představy o programu společného pobytu českých a amerických studentů na Ukrajině na jaře 2014.

„Chci, aby američtí studenti jeli na Ukrajinu, jelikož mnoho z nich nikdy neopustilo Owensboro. Chci, aby získali širší pohled na realitu, aby viděli, že to, co žijí v USA, není celý svět,“ řekla Greta McDonough o své motivaci ukázat sociální práci na Ukrajině studentům z OCTC. „I v Americe máme hodně chudých lidí, ale chudoba na Ukrajině má úplně jinou podobu. Myslím, že to pro studenty bude nezapomenutelná zkušenost,

která je dále ovlivní,“ dodala vyučující z partnerské školy, která je iniciátorem mnoha aktivit, jež se v rámci spolupráce realizují od podepsání Memoranda o porozumění mezi CARITAS – VOŠs Olomouc a OCTC v roce 2011.

Společná cesta českých a amerických studentů na Ukrajinu je jednou z aktivit v rámci spolupráce, která by se měla realizovat v příštím roce. V průběhu dubnové cesty na Ukrajinu vznikla idea s přibližným programem, která zařízení by bylo možné navštívit. „Na začátku jsme navštívily Caritas Ukraine ve Lvově. Pracovnice nám představily zařízení pro zdravotně postižené, nízkoprahová centra, privátní nemocnice a domácí péči,“ zmínila Květa Princová.

Dále navštívily město Drogobyč a v něm denní stacionář pro mentálně postižené a centrum pro závislé na drogách a alkoholu, které se nazývá Nazareth.

Cesta Květy Princové a Greta McDonough pokračovala přes Ivanofrankivsk do Kolomye. V Ivanofrankivsku bylo cílem domluvit školení dobrovolníků v oblasti domácí péče, které by prováděli američtí a čeští pedagogové. „Systém domácí péče je vymyšlený celkem dobře – prováděli by ji školení senioři, kteří berou důchod a za péči by dostávali jen odměnu. Díky školení by organizace získala certifikát,“ řekla o projektu Květa Princová. Otázkou jsou zatím finance.

Charita v Kolomyi rozšiřuje své aktivity. V okolí ovčí farmy již přibyl rybník, opravily se stodoly. Charita také podporuje denní stacionář a v současnosti rekonstruuje místní školku.

Poslední zastávkou byly Bortnyky, kde je zařízení pro chlapce bez rodičů ve věku 5–20 let, kteří zde žijí a pracují. Plodem jejich práce je opravený zámeček, pravidelně obdělávaná pole, dřevařská dílna. Kluci se také odmalička učí anglicky v sou-

kromě škole, do které za nimi docházejí učitelé. „Při práci s hochy a při volbě dobrovolníků je třeba myslet na to, že hoši snadno k někomu přilnou a často se stává, že mohou pocítit zklamání. Po delší době mohou mít i pocit zrady, pokud dobrovolník, který jim v jejich vnímání často vyplňuje mezeru, kterou nemůže vyplnit nikdo jiný než matka, odejde a více se neukáže. Domnívám se, že pro práci v takovémto zařízení by měli být zejména dobrovolníci speciálně připravováni,“ řekla o zařízení Květa Princová. Služební cesta na Ukrajinu přinesla jasnější představu o spolupráci na Ukrajině – jak s jednotlivými organizacemi, tak mezi CARITAS – VOŠs Olomouc a OCTC.

Mgr. Magdaléna Vaculčiaková,
oddělení komunikace

Kritická reflexe je umění života

Hned na úvod svého workshopu označila Jannis Fook kritickou reflexi za novou módu, a jak to již s novou módou bývá – začneme ji následovat, aniž bychom se zamysleli nad důvody, proč je zrovna toto módní.

„Jestliže chceme být efektivní, musíme se průběžně učit ze svých zkušeností a být schopni naše způsoby jednání zdůvodnit klientům i našim nadřízeným,“ řekla doktorka australského původu, která se tématu kritické reflexe věnuje již léta, studentům a zaměstnancům CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc.

Jannis Fook vysvětlila, že v rámci kritické reflexe jde o odkrývání hlubšího poznamenání člověka konkrétní zkušeností, která může být pozitivní i negativní. Důležité je, že jí člověk přikládá význam. „Na rozdíl od kritického myšlení, které je zaměřeno na posuzování okolí rozumem, kritická reflexe spočívá v práci se sebou samým prostřednictvím především emocí,“ vysvětlila Jannis Fook. Podle ní je důležité uvědomit si, že všichni přijímáme nápady a podněty na přemýšlení o věcech ze společnosti. I když si myslíme, že jsou naše, opak je pravdou. Myšlenky ale věříme natolik, že jí dáváme velkou sílu. „Společnost má třeba definovaného profesionálního sociálního pracovníka jako člověka, který je racionální. Naproti němu je na druhém konci osy emotivní klient,“ ilustrovala na příkladu kritickou sociální teorii: „Když se pak sociální pracovník zachová emotivně, má pocit, že selhal, vyčítá si to. Na základě myšlenek, které přebírá-

me ze společnosti, hodnotíme sebe,“ řekla Jannis Fook a dodala, že dle zmíněné teorie provádí každý z nás společenskou změnu jen tím, že v sobě změní vnímání nějaké konkrétní situace: „Pokud můžu říct, že jsem sociální pracovník s emocemi, v té chvíli se již podílím na změně vnímání sociálních pracovníků ve společnosti.“

Jak odkrývat silné myšlenky, které nás ovlivňují?

Zásadní otázka workshopu, v rámci něhož měli všichni účastníci popřemýšlet nad osobní událostí, kterou by chtěli kriticky reflektovat. Následně pomohli lektorce reflektovat její zkušenost s vlastním chováním v průběhu porad v práci. Událostí, kterou se rozhodnete reflektovat, může být cokoli, co vás trápí, těší, pronásleduje, co potřebujete vyřešit. Kritická reflexe může probíhat individuálně, nebo ve skupince. V zásadě jde o proces, v rámci něhož jsou kladeny otázky, které reflektujícího navádějí, aby se podíval dovnitř sebe. „Kritická reflexe je o způsobu života. Netýká se pouze profesionálních sociálních pracovníků. Je určena pro všechny, kteří se chtějí naučit žít. Je uměním života,“ vyjádřila se Jannis Fook spíše poeticky, než akademicky. Na druhé straně řekla, že se obává, že dostupná literatura o kritické reflexi je spíše pro akademické kruhy a čist ji by mohlo být pro zájemce z řad široké veřejnosti nezajímavé. Na rozdíl od praktického workshopu, kde si účastníci vyzkoušeli proces kritického reflektování, v závěru kterého byla vytvořena nová teorie praxe. Jannis Fook se ve svém problému s poradami dostala tak hluboko, že si uvědomila, že jí rady nedávají smysl, protože se cítí příliš odlišná od svých kolegů a tedy nemá motivaci se zapojovat do diskuze. „Co je výsledkem? Nemusí to být to, že začnu vášnivě diskutovat. Změna spočívá již jen v tom, že mám volbu chovat se jinak. A jsem zodpovědná za to, pro které chování se rozhodnu. Já se tedy snažím kritickou reflexí přivést lidi k přemýšlení o vlastním postoji, což není vždy jednoduché,“ řekla doktorka Jannis Fook, podle které může reflektování vlastních emocí, myšlenek a smyslu, který přisuzujeme okolnostem, třeba napomoci předejít syndromu vyhoření tím, že člověk přestane řešit nepodstatné věci, které se mu zdály důležité.

Jannis Fook přicestovala do Olomouce pouze na půl dne, kvůli návštěvě CARITAS – VOŠ sociální Olomouc. I za tak krátkou dobu ale proběhla kromě workshopu i diskuze o další spolupráci.

Mgr. Magdaléna Vaculčiaková,
oddělení komunikace

Uspořádali jsme první Burzu pracovišť odborných praxí

Na osm desítek studentů prvních ročníků oboru Charitativní a sociální práce se dostavilo na premiéru tzv. „Burzy pracovišť“ na CARITAS – VOŠ sociální Olomouc. Měli možnost osobně se setkat s mentory pracovišť odborných praxí, která budou mít v nabídce praxí v zimním semestru

ru příštího školního roku. Mentori na Burzu dorazili vybaveni hromádkami propagačních materiálů, připraveni odpovídat na četné zvědavé dotazy studentů. Studenti nabízené možnosti plně využili a jsou tak lépe připraveni na to, co je v následujícím semestru čeká. Mentori v závěrečné evaluaci ocenili účast i zájem studentů, potvrdili organizátorům užitečnost konání této akce a doporučili její opakování i v dalších letech. Takže příští rok – již v dostatečně velkých prostorách (jediná učebna se ukázala být poněkud stísněným prostorem) – budeme pokračovat v této nově vznikající tradici!

Bc. Věra Zápražná
Středisko praktického vzdělávání

Diskuze s Liborem bez domova i Vietnamkou přilákala na noční promítání více než 150 lidí

Olomoucká veřejnost se chce dozvědět o sociální práci. Důkazem je účast na Noci se sociálními filmy, kterou organizovala CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc ve středu 15. května 2013. Dvůr školy zaplnilo minimálně 150 lidí se zájmem o osudy bezdomoveckého páru z filmu *Láska v hrobě*, a Vietnamců z filmu *Banánové děti*, kteří vyrůstají v České republice.

Noc se sociálními filmy se konala poprvé. Cílem akce bylo přinést olomoucké veřejnosti zajímavou formou důležitá témata, která se dotýkají každého jednoho z nás. Dva české dokumentární filmy byly doplněny diskuzemi se sociálními pracovníky a klienty samotnými. V rámci první diskuze po filmu *Láska v hrobě* se Libor bez domova vyznal nejen ze své lásky k divadlu, ale taky z potíží, s nimiž se na ulici setkal: „Někdy mě třeba přes noc okradou, když si nechám baťoh na lavičce, a já pak musím všechno shánět znovu. Včetně dokladů,“ řekl Libor. Tomáš Pavlíček ze Střediska Samaritán pro lidi bez domova Charity Olomouc navázal odpovědí na otázku, jak ve Středisku lidi bez domova motivují vůbec k životu jako takovému. CARITAS – VOŠ sociální Olomouc spolupracuje se Střediskem Samaritán pro lidi bez domova v rámci praxí studentů.

Vietnamka mluvila o rozdílech mezi Čechy a Vietnamci

Dokument *Banánové děti* vypráví příběhy a pocity těch, kteří jsou vzhledem žlutí, ale duši již mají bílou, jelikož žijí celá léta

v Evropě. Vietnamská menšina v poměru k počtu obyvatel v České republice je jednou z největších ve světě, jak prozradila Tereza Kušniráková, která zkoumá migrační pohyby Vietnamců v rámci svého doktorandského studia, a která se účastnila diskuze po filmu. Spolu s ní o situaci menšiny mluvila také Huyen Lai Le, dvacetiletá studentka z Jeseníku, která žije v České republice již 10 let, ale přítele má ve Vietnamu. „Češi jsou vyšší než Vietnamci,“ řekla s úsměvem Huyen, když se jí zeptali na rozdíly mezi českými a vietnamskými muži. Třetím diskutujícím byl Jan Mochťák z Centra na podporu integrace cizinců pro Olomoucký kraj.

Atmosféra na dvoře uzavřeném hradbami byla po celý večer, až do konce po půlnoci, přátelská. Studenti CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc zabezpečili promítání, focení i občerstvení. V průběhu večera se také podávalo občerstvení za dobrovolný finanční příspěvek, který poskytneme právě Středisku Samaritán. Podávala se také fairtradová káva a čaj, jelikož škola chce získat označení Fairtradová škola. O úvodní ochutnávku vietnamské kuchyně se postaralo Centrum na podporu integrace cizinců.

Za zapůjčení profesionální promítací techniky děkujeme panu Zbyňkovi Štefkovi.

Za tisk plakátů a letáků tiskárně TWIN z Olomouce.

Mgr. Magdaléna Vaculčíaková

HUMANITÁRNÍ POMOC

Den ukrajinské kultury v Olomouci

Arcidiecézní charita Olomouc ve spolupráci s Katedrou slavistiky – sekcí ukrajinistiky FF UP uspořádala v pondělí 6. května 2013 od 17:00 ve svém sídle na Křížkovského ulici Den ukrajinské kultury. Mezi hosty byl také vedoucí konzulárního úřadu Ukrajiny Volodymyr Horbarenko a náměstek olomouckého primátora RNDr. Ladislav Šnevajs.

Hosty přivítal nejdříve ředitel ACHO Václav Kepřt. V krátkosti vyjádřil potěšení z dlouholeté spolupráce s ukrajinskou Charitou, ze společných výsledků práce, díky které se prostřednictvím Caritas Ukrajina v několika oblastech dostává pomoci nejslabším – dětem, seniorům a zdravotně postiženým lidem. „Když jedu na Ukrajinu, mám pocit, že jedu domů,“ potvrdil Václav Kepřt svůj srdeční vztah k Ukrajině.

Pozdrav od otce arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, který převzal záštitu nad akcí, vyřídil všem přítomným prezident ACHO P. Bohumír Vitásek

Ukrajinský konzul Volodymyr Horbarenko poděkoval za pozvání na tuto již tradiční akci. „Akce je sblížením naší i vaší kultury,“ řekl. „Osobně bych rád poděkoval za pomoc, kterou ACHO poskytuje sociálním projektům na Ukrajině a těším se na její pokračování,“ dodal konzul.

Radost na tím, že v Olomouci se kromě dalších Dnů kultury různých států koná také Den ukrajinské kultury, vyslovil náměstek primátora RNDr. Ladislav Šnevajs.

Pak už byli hosté pozváni k ochutnávce tradičních ukrajinských pokrmů a začal kulturní program. Vystoupil dívčí pěvecký sbor Cassiopea.

Studenti ukrajinistiky zahráli divadlo v ukrajinštině a řadu ukrajinských písní nádherně zazpíval ukrajinský bohoslovec Marian, studující 3. rokem na CMTF UP. Došlo i na tanečky a všeobecné veselí.

Součástí Ukrajinského dne byla také dražba vzácných i praktických předmětů z Ukrajiny. Dražily se velkoformátové fotografie, kniha o kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Ternopilu, svíčky z Chráněné dílny v Lopatyni, k níž knowhow poskytl Charita Zábřeh a další předměty. Výtěžek kolem 4000 Kč bude použit na podporu nového projektu Charity Kolomyja – animační farmy.

Počasí se vyvedlo, kotel od boršče byl prázdný, chléb se sádlem a česnekem sněžený, pivo vypité... Těšíme se na další setkání – ať už jako dobrovolníci na ukrajinských projektech, či příště na Dni ukrajinské kultury.

iv

Blahopřání

Naše milá kolegyně
JITKA DOBROVÍTOVSKÁ

slaví v úterý 28. května významné jubileum.

Přejeme jí hojnost Božího požehnání, a ať jí Bůh Otec i nadále dopřává ty krásné myšlenky, kterými těší nás i všechny, kteří potěšit potřebují.

Zaměstnanci Arcidiecézní charity Olomouc

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, květen 2013 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnik1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 5. 2013. Uzávěrka příštího čísla 5. 6. 2013